

Plán podpory – **Alfréd**

1. Věk chlapce: 12 let,

2. Váš vlastní odhadovaný stručný popis výchozích (aktuálních) dovedností člověka s PAS vzhledem k věku a diagnóze. Popis odhadovaných schopní v oblastech: **Diagnóza: Dětský autismus s přidruženou dyspraxií jemné motoriky a poruchou aktivity a pozornosti.**

Komunikace: V oblasti řeči se u chlapce objevují tyto symptomy: neobvykle bohatý slovník, který neodpovídá jeho věku, stereotypie ve sdělení. Chlapec zároveň řeč používá pouze k získávání informací, nikoliv ke vzájemné komunikaci.

Chlapec má zároveň zvýšenou citlivost na hluk, problémem je tedy křik dětí o přestávce, v tělocvičně, zpěv při hudební výchově, poslech písni při hodinách angličtiny a hlášení školního rozhlasu. K získávání informací o věcech. Chlapec často využívá čich (všechno očichává).

Někdy má tendence ve vypjatých situacích k sebepoškozování (tlučení hlavou do skříně). Ve stresových situacích pohybuje nekontrolovatelně trupem bez přestání dopředu a dozadu.

Motorika: Z hlediska jemné motoriky je problematické psaní, rýsování. Správný úchop tužky není upevněn.

Kognitivní schopnosti (učení, paměť, pozornost): V oblasti myšlení není schopen zobecňování, nerozliší podstatné od nepodstatného, nemá schopnost tvořit nové pojmy pouze na základě představ. Nenaplňuje dílčí kroky vedoucí k cíli, nepochopí ironii, vtíp. Má vynikající dlouhodobou paměť založenou na zrakové percepci.

Specifika v souvislosti s druhem postižení či znevýhodnění (samostatnost, omezení, projevy typické pro konkrétní typ postižení nebo znevýhodnění):

V oblasti sociální komunikace se zpočátku objevovala dominance až agresivita vůči spolužákům. Chlapec se nedokázal přizpůsobit aktuální situaci, nebyl schopen kompromisu. Naučil se navazovat oční kontakt při pozdravech a rozloučení, jinak oční kontakt neudrží. Tělesný kontakt nevyhledává, ale náhodný dotyk mu nevadí.

Objevuje se i stereotypní preference zájmů (fascinace pražským metrem, bezchybná znalost všech tras i stanic, samostatný výběr výletu – jízda metrem na vybranou stanici).

V oblasti stravování chlapec striktně odmítá některá jídla, některé druhy ovoce a zeleniny. Nesnese „nepořádek na talíři“ – například těstoviny polité omáčkou jsou pro něj „špinavé“. Preferuje oddělené pokrmy – hranolky a plátek masa.

V oblasti sebeobsluhy má problém s dodržováním základních hygienických návyků – umýt si ruce po návštěvě toalety, vysmrkat se.

3. Průběh a možnosti individuální či skupinové intervence (kdo se může zapojit a jakým způsobem, vhodné postupy, metody, zásady, využitelné pomůcky, konkrétní přístupy vztahující se ke specifickým potřebám konkrétního dítěte)

Možnosti odborné podpory v rámci vzdělávacího systému /CŽV

Chlapec je žákem naší školy pátým rokem. Do první třídy nastoupil v 7 letech po odkladu povinné školní docházky (OŠD), úspěšně dokončil čtvrtou třídu a nyní je žákem pátého ročníku.

Možnosti odborné podpory v rámci školy, sociálních služeb, terapií

Od předškolního věku je klientem SPC, dětský autismus mu byl diagnostikován ve 3 letech. Ranou péčí nevyužívala matka příliš intenzivně. Rodina, především matka, se zaměřila na nácvik sociálních dovedností již před nástupem do základní školy (ZŠ). Ve spolupráci se sdružením APLA byl chlapec cíleně připravován na vstup do běžné základní školy, protože SPC již od počátku doporučovalo individuální integraci v běžné třídě základní školy za podpory asistenta pedagoga.

Ve čtvrté třídě došlo ke změně třídní učitelky a k nárůstu množství vyučovacích hodin. Michal začal mít ráno problémy s docházením do školy. Objevilo se agresivní chování vůči asistentce i doma vůči matce. Po konzultaci se speciálním pedagogem došlo nejprve ke snížení počtu vyučovacích hodin na čtyři denně, v pátek na dvě a půl hodiny. Toto opatření však nepřineslo očekávaný výsledek a na doporučení dětského psychiatra a speciálního pedagoga byla výuka ve třídě nahrazena výukou v kabinetě pod vedením asistentky. Prioritou v tomto období byla každodenní docházka do školy.

Na základě aktuální žádosti matky a na doporučení SPC je v pátém ročníku vyučován formou domácí výuky s pravidelným, předem plánovaným přezkoušením ve škole jednou za čtrnáct dní. Zůstává dále veden jako integrovaný žák pracující podle IVP. Domácí výuku vede chlapcova asistentka, která je v kontaktu s vyučujícími a konzultuje s nimi probírané učivo

Možnosti podpory rozvoje dítěte/ žáka /dospělého v rámci rodiny a volného času.

Domácí výuka probíhá podle předem stanoveného rozvrhu, aby měl Michal jasnou představu o náplni vyučování. Motivace k rychlejšímu návratu do školní komunity se snižuje jak u chlapce tak u rodiny. Jsou patrné rostoucí obavy z opakovaných selhání v nových prostředích. Nabízené aktivizace v rámci neziskového sektoru sociálních služeb využívá rodina jen omezeně. Obávají se častého střídání osobních asistentů. Silná je i fixace na sociální pracovníky (chlapec má zkušenost - snoezelen, animoterapie, prvky ABA)

4. Možná prognostika při vhodné, nebo naopak nedostatečné podpoře dovedností dítěte/ žáka /dospělého (co může hrozit, pokud dítě nebude mít dostatečnou podporu a co je naopak cílem podpory, aby byl rozvoj maximální)

Chlapec má potenciál navázat na zkušenost s pravidelnější školní docházkou. Podle posledního vyšetření ve SPC má chlapec problémy s jazykovou komunikací v expresivní i receptivní oblasti. Nerozumí zadávané otázky, pokud nejsou volena správná slova. Je to důvod jeho nízkého sebehodnocení i rostoucí frustraci. Nedostatečně realizovaná podpůrná opatření vedla k opakovanému školnímu selhávání. Intervence z pohledu stávajícího logopeda nepřinesla očekávaný výsledek.

5. Na co je podle Vašeho názoru třeba se nejvíce u vybraného člověka s PAS (dítě, žák, dospělý člověk) zaměřit, co bude nejzásadnějším pilířem podpory ze strany odborníků, vzdělávacích institucí i rodiny (vzdvihnout, co považujete v rámci podpory žáka se zvoleným typem postižení za nejdůležitější.

Do školní družiny a školního klubu nedochází a nedocházel ani v předchozím období. Vzhledem k bezpečnostním opatřením a zvýšené citlivosti na hluk (křik dětí) nevyužíval ani možnost stravování ve školní jídelně. Z těchto důvodů je zde rostoucí riziko exkluze z komunity školy i stávajících kamarádů, kontaktů s ostatními rodinami pro trávení volného času. Speciálně-pedagogické intervence by se měly zaměřit na podporu kontaktu rodiny v rámci služby např. Centra denních služeb (logopedické intervence, rozvoj mobility, výlety, kolektivní sportovní aktivity, jízda na kole...). Matka by měla mít intenzivnější zkušenost s odlehčovací službou.

V budoucím vzdělávacím procesu je nutné eliminovat např. následující obdobné situace: U chlapce ve čtvrté třídě došlo k výraznému zhoršení psychického stavu, dostavila se fobie ze sociálního kontaktu a z docházení do školy. Matka chlapce přivezla ke škole, ten vystoupil z auta, vzal si aktovku, ale nebyl schopen jít dál. Při přemlouvání došlo k afektu, ve většině případů se s ním matka musela vrátit domů. Největší problémy se objevovaly ve dnech, kdy byla na rozvrhu vlastivěda a přírodověda – pro Michala nesrozumitelné učivo a příliš mnoho výkladu bez zrakové opory....